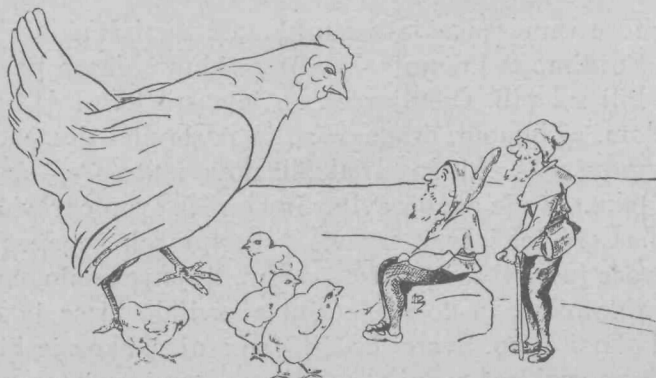

nikom, naj pozvejo, kaj pomeni vse to. Prišli so odposlanci k črevljarju in so ga izpraševali. »Ničesar ne vem, a imam pismo na carja.« V tem je pa Ivan carevič povedal očetu, kako se je zgodilo, kako je osvobodil mater in si priboril prelepo Jeleno, pa kako sta ga prevarila brata. Obenem je poslal carevič v carski grad zlato kočijo s prošnjo, naj se pripeljejo v zlato palačo car, carica, prelepa Jelena in njeni sestri. Brata naj se pripeljeta na lesenem vozu. Vsi so se hitro odpravili na pot. Ivan carevič jim je šel ves vesel naproti. Car je hotel starejša brata kaznovati s smrtjo. Pregovoril ga je Ivan carevič. Bilo jima je odpuščeno. Napravili so velike pojedine in veselice. Ivan carevič se je oženil s prelepo Jeleno. Petru careviču je dal carico srebrnega carstva, a Vasilju carico bakrenega carstva. Črevljarja je uvrstil med generale. Na tistih pojedinah sem bil tudi jaz. Po bradi je teklo, v usta pa ni priteklo.

Skrbna mama.

Palček Pok in palček Skok
putko mamo — kokokok —
deco njeno — cipcicip —
obiskala sta ta hip.

»Vi ste, mati Kokodajsa,
vedno lepša, vedno mlajša,«
se ji prilizuje Pok.
»Res je to!« potrdi Skok.

»No, no, no...« se brani mama;
»a kako godi se vama?«
»Slabo, oh!« zatarna Pok.
Putka: »Kaj je temu vzrok?«

»Veste,« Skok otožno pravi,
»nama je zbolela davi
muca mila, muca mala,
pa je naju k vam poslala:

Piške drobne si želi...«
Putka s solznimi očmi:
»Res ste revčki — a za ham
piške jaz ne dam, ne dam!«

Mirko Kunčič.